

je ukočenost donje čeljusti i napetost u njoj, što koči i ostale dijelove koji bi trebali funkcionirati. To je vrlo teško rješavati i potrebno je mnogo vremena, a vježbe koje su idealne za to su one kod kojih se aktivno pokreće donja vilica da bi se opustila. Jedna od njih je sa konsonantom V (vježbe sa *va, ve, vi, vo, vu*).

Visoki tonovi mogu imati nedostatak zvani »plitki ton«, a to znači da uopće nije povezan sa dijafragmom. Tada ton zvuči resko i pomalo vrištajući.

Visine treba uvježbavati brzim i pokretnim vježbama i bez zadržavanja na visokim tonovima. Tek kad se pjevač oslobodi kočenja i straha, te kada otkrije u svom tijelu njihov smještaj, moći će ih s lakoćom otpjevati, čak i dugo zadržane.

Duboki tonovi

Za pjevanje dubokih tonova karakteristično je slabljenje jačine tona. To je osobit problem kod visokih glasova (soprana ili tenora). Važno je ne forsirati te tonove, nego ih povezati tako da imaju istu boju kao i gornji tonovi, te da se ne »obojaju«, odnosno da ne postanu tamniji nego što trebaju biti. Tada se od njih i teško penjemo u visoke tonove. Postoje tzv. »Prsni tonovi« iz grudnog registra, koje upotrebljavamo u svrhu interpretacije, ako želimo postići dramatski ton (češće je to kod dramskih glasova). Pri upjevanju treba početi s tonovima u srednjem položaju glasa, tamo gdje je pjevač najspretniji i gdje najbolje zvuči, pa od njih graditi tonove prema gore i dolje.

Ritmički udah

U kompoziciji bi trebalo odmah odrediti mjesta na kojima se uzima dah. Ono mora biti povezano s muzičkom frazom i odgovarati tempu u kojem pjevamo frazu. Također smijemo uzimati i poludahove na mjestima gdje ne možemo izdržati cijelu frazu, a to znači skraćivanje prethodne note i uzimanje kratkog i brzog daha, ali tako da ritmički ne kasnimo.

Treba napomenuti i ono o čemu se možda rijetko govori, osobito u uvježbavanju zbornih pjevača, a to je tzv. »aperto« ili »otvoreno« pjevanje. Time dobivamo zvuk koji je sličan folklornom pjevanju i zvuči resko i grleno, i ne bi se trebao upotrebljavati u klasičnom repertoriju, jer stilski nije opravdano. U ovom slučaju vokali trebaju biti postavljeni više vertikalno, poput vokala O. Otvoreni način pjevanja pogodan je samo za folklorna skupine i odgovara jedino tom stilu.

– nastavlja se –

Studentske produkcije

Produkcija komorne glazbe

Tijekom travnja i svibnja mjeseca na Institutu za crkvenu glazbu »Albe Vidaković« održane su dvije studentske produkcije. Prvo je 11. travnja održana produkcija komorne glazbe. Na programu su bile djela Lukačića, Griega, Bacha, Händela, Dancla, Fuchsa, Kreislera, Mendelssohna, Skrjabina i Brahmsa. Nastupili su studenti Instituta B. Ljubenko, T. Prša, N. Sebastijan Jambrošić, K. Knežević, M. Barbarić, M. Pavošević, J. Blašković, I. Kučak, J. Bojić, S. Gugić, D. Gazibara, E. Štancl, L. Zlatar, J. Valdeviti L. Basletić, te gosti koncerta Katarina Kutnar i Eva Fauković na violini. Cjelokupni program pripremile su profesorice Instituta Konstilija Nikolić Markota, Danijea Tomašić i Vesna Šepat Kutnar.

Glasovirska produkcija

Glasovirska produkcija održana je u ponedjeljak, 8. svibnja 2006. godine. Nastupile su studentice II. godine Lana Zlatar, Jelena Benković, Elizabeta Štancl te studentica III. godine Leila Basletić. Donosimo cjelokupni program vrlo uspješnog koncerta:

1. J. S. Bach	Preludij i fuga u c-molu
2. L. van Beethoven	Sonata u D-duru, op. 28
	Laza Zlatar , II. g.
3. J. S. Bach	Preludij u e-molu
	Leila Basletić , III. g.
4. J. S. Bach	Preludij i fuga u c-molu, DKW II.
	Jelena Benković , II. g.
5. J. S. Bach	Preludij i fuga u f-molu, DKW II.
	Elizabeta Štancl , II. g.
6. F. Chopin	Etida u f-molu, op. 25
7. J. Brahms	Rapsodija u g-molu
	Laza Zlatar , II. g.

Nastavnice:
Blaženka Bačlija Sušić (3, 4, 5)
Konstilija Nikolić Markota (1, 2, 6, 7)